

Ján Simkanič

PŘELUD SVOBODY

Přelud svobody – výbor textů z blogu Simindr.cz
Kniha a e-kniha vydané ve vlastním nákladu autora

Vydal: Simindr.cz v Praze v dubnu 2017

E: info@simindr.cz

W: Simindr.cz

TW: [@Simindr](https://twitter.com/Simindr)

© Veškerá práva vyhrazena.

Na obálce použita reprodukce obrazu autora
Přelud svobody, 60 x 90 cm, olej na plátně

PŘELUD SVOBODY

Ján Simkanič

Simindr.cz

Obsah

Předmluva	6
Přelud svobody	8

Hledání smyslu

Litanie o jistotě, že něco má smysl	26
Ve jménu ničeho	31
Mentální cvičení do složité doby	34
Pomíjivost, samá pomíjivost	38
Co nám dnes nejvíc chybí.....	42
Služebnice života	43

Nad světem

Kvílení pro 21. století.....	46
Ovce Wall Streetu	47
Prodavači snů	51
Elita – strašidlo pro masy.....	53
Prokletí selského rozumu	57
Ozvěny víry	62
Slova beze smyslu	63
Zloději slov.....	64
Mnichovský přízrak nad Kyjevem.....	66
Strach nad Ukrajinou	68
Proč bude válka	74
Evropská osina.....	76
Vítězství jako nejvelkolepější prohra	77
Titanic a Concordia aneb Tragická historie se po sto letech opakuje jako fraška	81
Svět chce být klamán – a my všichni taky	85

Domácí přežvykování

Ty časy zpátky nechceme.....	88
Echt ost	96
Rudá knížka dnes	97
Česká špička nosu.....	98
Nedůvěra.....	104
Takovéto domácí korupčení? Něco lepšího!.....	105
Ovládne nás atmosféra udavačství, závisti a strachu?	107
Prostě to nedělej	109
Než hodíte kamenem	110

Země nenávisť	113
Pryč se sluníčkáři!	118
Se vztyčenou hlavou	123
My nahore.....	129
Proč slušní lidé nechodí do politiky	131

Osoby a obsazení

Symbolický Robin Hood Jan Keller.....	134
Mluvím, tedy jsem	139
Robejškovy ruské slepé skvrny	143
Intelektuální nepoctivost Petra Robejška	148
Chybějící šašek	153
Muž bez pravidel	155
Srdečné pozdravy z Vidlákova	160
Díky za každou další pasy (Pozdravy z Vidlákova II.).....	163
Prezident 2.0	165
Prezidentský novoroční projev, který bych rád slyšel.....	167
Proč se nebát Miloše Zemana	172
Jak jsem se mylil v politice.....	179
Pohádka o skromném miliardáři	182
Sen o zlaté hroudě	185
Premiérův tanec mezi vejci	187
Gule pro Sobotku (a jeho voliče)	189
Hradní pumpa.....	195

Mediální virtualita

Technologická revoluce se nutně promítne do společenské revoluce	204
Kde je ta slavná svoboda?	209
Totalita 2.0 – Boj o lidskou svobodu next generation	213
Ušokovat se k smrti	217
Odmítnout bulvár	221
Média vymknutá z kloubů, šílí	225
Američtí vědci zjistili	227
Ruská propaganda na vítězném tažení českými médii	228
Jak by hlídači psi demokracie měli štěkat v digitálním věku	231
Nic než názor	232
Zesílená hloupost	234
Co se dřív dělo na ulici a po hospodách, dnes můžeme sledovat on-line	235
I ty jsi bublina!	237
Reklama na život	238
Aby člověk něco udělal, často stačí jen aby to dělal... ..	240

Předmluva

Po necelých čtyřech letech vydávám další výbor svých textů. Předchozí kniha *České nesvědění* vyšla 21. srpna 2013 a od té doby se událo mnoho nevidaného. Okupace Krymu a útok na východní Ukrajinu, absolutní tragédie v Sýrii a uprchlická krize, teroristické útoky v Evropě, posilování autoritativní moci v Turecku, v Maďarsku nebo čerstvě v Polsku, a navrch všeho Brexit nebo nástup Donalda Trumpa. Nic z toho rozhodně nepřispělo k pocitu, že se svět točí příznivým směrem.

V Česku se zatím hranice představitelného zase posunuly o značný kus dál a reálně hrozí, že trajektorie bude ještě výrazněji potvrzena po podzimních sněmovních volbách. Ve společné péči hlavních politických aktérů se zásadní měrou prohloubila frustrace a rozklíženost společnosti, do popředí vystoupily rychlé emoce stavějící na konfliktu, polarizaci a negativním vymezování, došlo k extrémnímu posílení dohlížecího a represivního potenciálu státní moci na úkor osobních i podnikatelských svobod, výrazným způsobem se stále více znejišťuje naše pozice a ukotvení v rámci spojeneckých struktur. Působení českého nesvědění se navíc propojilo s globální krizí sebedůvěry západního prostoru.

U vědomí soustředěného úsilí o ovládnutí státu ze strany krále střetu zájmů a u vědomí pozoruhodné neschopnosti zbytku politické reprezentace a celé společnosti na to efektivně reagovat nejspíš nelze sázet na nějak přehnaně nadějně vyhlídky, spíše je na místě obava z návratu ducha předlistopadové normalizace, sevřené úzkostí, strachem, mlčením a mentálním disentem. Na místě je tím spíše, že při dlouhodobě pěstovaném zklamání z polistopadového vývoje si velká část obyvatelstva nedokáže představit, že by pod heslem *Bude líp* mohlo být hůř než dnes. A bohužel ani stále silnější varování, ale ani přímé předobrazy rychlého přemapování politické reality v našem těsném sousedství z Polska či Maďarska, pohříchu u nás zoufale nedostatečně reflektované, nedokážou dostatečně otrást sice zpruzelou, ale tradičně rezignovanou či veřejný prostor ignorující českou duší.

Ještě než se uchýlím do mentálního disentu a k malování (od dob *Českého nesvědění* jsem se dal na alternativní uměleckou dráhu a vtípkuju, že větší šance na přežití než český písíci intelektuál bude mít český exulant

s obrazy :), chtěl bych mít čistý stůl. Přiznám se, že si vůbec nejsem jist, jestli něco podobného má smysl, a to bez ohledu na to, jak to dopadne, ale nedá mi to.

Posun v ladění většiny textů proti *Českému nesvědění* je docela znatelný – kdo by si pomyslel, že se v roce 2017 budeme vážně zamýšlet a obávat, zda se naše svoboda nestane jen předludem? Jenže k tomu došlo možná právě proto, že jsme se nad tím nezamýšleli a nebáli jsme se toho dostatečně. Přesto ještě stále není pozdě uvědomit si, o co hrajeme a co je, navzdory všem nectnostem, rizikům a nejistotám kolem nás, skutečně to nejdůležitější. A že jediný, kdo to má v rukou, jsme nakonec my všichni.

Poděkování:

*Když jsem dával dohromady knížku *České nesvědění*, netušil jsem, co všechno se díky ní stane. Poznal jsem spoustu skvělých osobností, našel řadu nových přátel a získal odvahu dát dohromady sborník *Mé dětství v socialismu*, který měl nepředpokládaný ohlas, stal se bestsellerem vánoční sezóny 2014 a vydělal neuvěřitelných 400 tisíc korun na pomoc dětem v ohrožení. To všechno díky jedné útlé knížce, ale hlavně díky obrovské pomoci ze všech stran, za niž nikdy nebudu moci být dost vděčný.*

Proto bych chtěl na tomto místě poděkovat hlavně všem ve skupině se stoprocentním souhlasem, jejíž mohutný podíl na tom, co právě držíte v rukou, se slovy dá vyjádřit jen s obtížemi. Vlastně ta knížka patří nejvíc právě jim.

*Dál chci poděkovat za důvěru a velkorysost Eriku Taberymu. Nabídl mi možnost přispívat do *Respektu* svými sloupky a souhlasil, abych část z nich přetiskl i v tomto výboru. V *Respektu* patří velký dík i Martinu Uhlířovi za jeho editorskou pečlivost a náročnost. Považuji za svou čest, že mohu skromným dílem přispívat i do měsíčníku *Reportér*, a nesmírně si vážím důvěry Roberta Čásenského a Michala Musila; je málo takových novinářů v české mediální krajině jako oni. K vylepšení mnoha textů průběžně přispívala řada přátel a ka-marádů, kterým nesmírně děkuji za inspiraci, povzbuzení a mnohá postrčení správným směrem. Moc si toho vážím.*

S pokorou a vděčností se skláním před tolerancí své rodiny, která mě mimo jiné ráno nechává dospat, když to večer s psaním jako vždycky přeženu.